

ROSA CRUX

1/2020

Filosofiaa - Mystiikkaa - Tiedettä - Kulttuuria

ROSA CRUX

FILOSOFIAA - MYSTIIKKAA - TIEDETTÄ - KULTTUURIA

Nro 1, Kesäkuu 2020, 23. vuosikerta

Ruusuristin Veljeskunta AMORCin Jäsenlehti

Kommunikoinnin mystinen taito.....	6
Healing	13
Onko rauha maan päällä mahdollista?.....	18
Reinkarnaatio – henkilökohtainen kokemus.....	24

Kansikuva: / Polku

© Copyright 2020

Ruusuristin Veljeskunta

AMORC-SUOMI

AMORC, PL 8, 33341 TAMPERE

amorc@amorc.fi

www.amorc.fi

Kaikki oikeudet pidätetään

*Lehden artikkelit eivät välttämättä kuvaa Ruusuristin
Veljeskunta AMORCin kantaa, jolloin niistä vastaa kirjoittaja.*

KESÄKUU 2020

Mikä Ruusuristin Veljeskunta AMORC on?

Ruusuristin Veljeskunta AMORCin perustana on filosofinen ja vihkimyksellinen perinne. Jäsenten edistyessä opinnoissaan heidät vihitään seuraavalle opintotasolle tai -asteelle. Ruusuristiläiset, niin miehet kuin naisetkin kautta maailman, opiskelevat luonnon lakeja elääkseen harmoniassa niiden kanssa. Opiskelun aihepiirejä ovat mm. sielun luonne, intuition kehittäminen, klassinen kreikkalainen filosofia, kehon energiakeskukset ja itseparantamistekniikat. Ruusuristiläinen perimätieto opastaa ja kannustaa opiskelijaa löytämään sisimmässämme jo olevan viisauden, myötätunnon, voiman ja rauhan.

HALUATKO LISÄÄ TIETOJA?

Pyydä esitteemme osoitteella:

Ruusuristin Veljeskunta AMORC

PL 8, 33341 TAMPERE

soita iltasin tai jätä viesti

050-561 1128

yhteys sähköpostitse:

amorc@amorc.fi

www.amorc.fi

TOIMITUKSESTA

Tiedon lähteellä on monta nimeä - Absoluutti, Kosminen, Jumala, Pyhä Henki, Kaikkivaltias. Kuitenkin kyseessä on sama asia, Universaali Oleno, Henkinen Olemassaolo, joka kattaa ja läpäisee kaiken. Tämä on se Tietoisuus, Kaiken kattava Ykseys, minkä mystikko haluaa tuntea.

Ruusuristikäsikirja.

Communicating A Mystical Art

by **Claudio Mazzucco**
Imperator of AMORC

Minä en puhu englantia. Chaplin ei puhu ranskaa. Voimme kuitenkin kommunikoida keskenämme vaivattomasti. Kuinka tämä on mahdollista? Mikä tämä meidän uusi kielemme on? Se on elävä kieli, kaikkein elävin kieli, joka on syntynyt halusta viestiä yli kaikkien esteiden. Se on miimikoiden, runoilijoiden ja sydämen kieli.

-- Jean Cocteau --

KOMMUNIKOINNIN MYSTINEN TAITO

Claudio Mazzucco AMORC:in imperaattori

The Rosicrucian Beacon -- June 2020

Mitä meihin ruusuristiläisiin tulee, me ymmärrämme hyvin syvällisesti kuuluisan ranskalaisen kirjailijan alussa siteera-

tun lainauksen tarkoituksen. Me todistamme sen joka kerta, kun muodostamme olosuhteet järjestämme egregoren ilmentymisek-

si. Eräs suuren luokan kokemus tästä – suuri siihen osallistuvien jäsenten lukumäärän vuoksi- oli maailmankonferenssimme Roomassa elokuussa 2019. Siihen osallistui noin 2400 jäsentä 72 eri maasta. Kun tänään katson uudestaan tilaisuudesta kuvattua videota ja kuvia, voin hyvin elävästi palauttaa mieleeni sen ilmapiirin, jota hengitimme, ne värähtelyt, jotka tunsimme, sen ilmapiirin, jonka me loimme ja olen tietoinen, että muodostimme silloin pienen Utopian. Jokainen meistä viesti hyvántahtoisin elein, hymyin, kädenpuristuksin, halauksin ja kaikenlaisin panto-miimisin elein. Meille italialaisille se on helppoa, sanotaanhan, että me puhumme käsillämme ja se on totta.

Haluaisin erikoisesti alleviivata noiden neljän päivän kaikkein tärkeintä tekijää; nimittäin juuri sitä

harmoniaa, jonka onnistuimme luomaan ja siitä seuraavaa kommunikaation laatua. Sillä olentojen välillä vallitseva harmonia ja kommunikaatio ei ole jotakin, joka siunauksen lailla putoaa taivaasta. Se on tila, joka meidän pitää saada aikaan sitoutumalla, pyrkimyksellä, hyvällä tahdolla, energiaa ja aikaa käyttäen. Se vaatii myös varovaisuutta ja huolellisuutta, koska muodostaminen on monimutkainen prosessi, kun taas purkautuminen tapahtuu hetkessä. Juuri tähän järjestöme pohjimmiltaan pyrkii. Se pyrkii antamaan työkaluja harmonian rakentamiseksi sisällämme ja ympärillämme ja välineitä vuoropuheluun itsemme ja muiden kanssa.

Tässä vaiheessa olisi hyödyllistä määritellä mitä me tarkoitamme sanalla ”harmonia”, mutta se on vaikea tehtävä, kenties

jopa mahdoton sellainen. Kokeilaan seuraavaa: Oletko milloinkaan kokenut hetkiä, joiden soisit kestävän ikuisesti? Silmänräpäyksiä, joiden et koskaan toivoisi päättyvän? Jos emme ehkä kykene määrittelemään harmoniaa tarkasti, voisimme kenties päätellä mitä se on ja mitkä erikoiset piirteet luonnehtivat sitä.

Jos pohdiskelemme tätä näkökulmaa, päädyimme huomamaan, että harmonisten hetkien luominen hyvän kommunikaation aikaansaamiseksi ei ole itsestään selvä eikä helppo tehtävä. Erikoisesti ny-

kyisinä aikoina ihmissuhteita luonnehtii usein kuuntelemisen puuttuminen; sekä itsensä että muiden kuuntelemisen. Esimerkiksi poliittiselle keskustelulle on tyypillistä pyrkiä enemmänkin olemaan oikeassa sen sijaan että etsittäisiin ja varjeltaisiin totuutta, joka suojaa jonkun tietyn väestönosan tai vielä paremmin koko ihmiskunnan hyvinvointia. Näin ei ole asiain tila pelkästään politiikan maailmassa vaan myös ihmisten välisissä suhteissa. Usein jonkun ihmisen puhuessa toinen ajattelee vain sitä, mitä hän itse aikoo sanoa, kun toinen vetää henkeä. Kuuntelemiselle

ei jää sijaa. Mutta mitä ovat ne elementit, jotka mahdollistavat syvemmän ja laadukkaamman kommunikaation? Mikä motivoi ihmisiä kohtaamaan ja jakamaan ajatuksia, tunteita, iloa ja joinakin aikoina myös elämän tuomaa tuskaa?

Ne, jotka ovat tottuneet vaeltamaan vuorilla ovat jo huomanneet, että vastaan tulevaa kävelijää tervehditään useasti hymyllä tai kädenliikkeellä vaikka

Harmonisten hetkien luominen hyvän kommunikaation aikaansaamiseksi ei ole itsestään selvä eikä helppo tehtävä.

he olisivat vieraitakin. Toisaalta ei kukaan meistä – tai ei ainakaan kovin moni – rohkeneisi tervehtiä jokaista vastaantulijaa kadulla kaupungin keskustassa. Jos näin tekisimme, meitä katsottaisiin luultavasti epäillen ja kenties jopa säikähtyneinä. Mistä tämä ero johtuu? Mikä saa meidät käyttäytymään niin eri tavalla näissä tilanteissa?

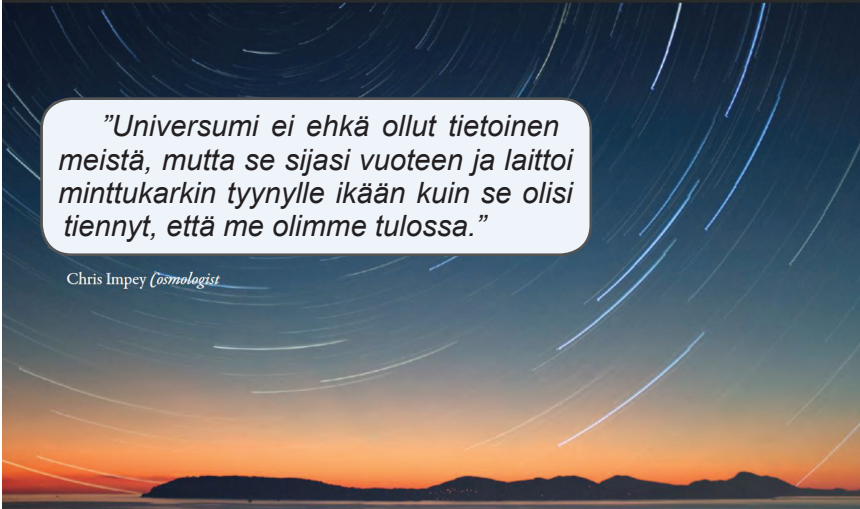
Minun selitykseni tähän on se, että kun lähdemme vuoristovaellukselle, aikeenamme on nauttia luonnosta, kokea kauniita asioita, hengittää puhdasta ilmaa ja elää harmonisia hetkiä. Sen

vuoksi vaistomaisesti tiedämme, että vaelluksella vastaan tulevat ovat siellä samoista syistä. Meitä yhdistävät identtiset tavoitteet ja sama päämäärä. Näin olen, vetääkseni johtopäätöksen tästä pienestä pohdiskelusta, voisimme sanoa, että ”yhteisten tavoitteiden jakaminen edistää kommunikaatiota”. Kun olemme tietoisia, että joku muu tavoittelee samoja asioita kuin me, se mahdollistaa sellaisen suhteen perustamisen, joka johtaa laadukkaaseen kommunikaatioon.

Joskus tässä kaksinaisuuksien maailmassa sattuu kuitenkin, että olemme vakuuttuneita siitä, että valkoinen on erotettava mustasta, tosi valheesta, oikeus vääryydestä, järki järjettömyydestä ja näin joudumme tilanteeseen, jossa haluamme nähdä totena pitämämme näkemykset oikeampina kuin toisten. Erittelemme ja täsmennämme, määrittelemme ja korjaamme ja olemme koko ajan sitä mieltä, että olemme oikeassa. Objektiivisuuden valossa emme kykene havaitsemaan koltamatta mahdollisuutta, joka harmonisoi inhimillisen kokemuksen näennäiset vastakohtaisuudet. Tähän tulokseen pääsemiseksi on tarpeen tiedostaa tämä kokemus kokonaisuudessaan eri lailla ja erkaannutettuna ja irrotettuna

oikeassa olemisen pakosta, sillä se on eripurana todellinen alkusyy. Meidän on tunnustettava, että on aina olemassa meidän ja tuon toisen puhujan totuutta suurempi totuus ja ainoastaan yhdessä työskentelemällä voimme kirkastaa sen. Tämän nähdäksemme meidän on välttämätöntä nousta aivan kuten nousemme vuorelle kiivetessämme jolloin meille silloin paljastuu uusi maisema, jota emme ole koskaan kuvitelleet olevan olemassakaan.

Käytin aikaisemmin sanaa Utopia. Sana juontaa juurensa muinaisesta kreikan kielestä. Kreikan historian ja kielen tuntijat opettavat, että tällä kielellä on kyky ilmaista hyvin selkeästi ilmaistuja, monivivahteisia ja tarkkoja käsitteitä. Se mahdollisti länsimaisen filosofian kehittymisen ja yksin se kykeni ilmaistamaan järkeilyä niin korkeilla oppineisuuden tasoilla. Sana utopia tulee sanasta ”ou-topos”, joka merkitsee ”ei mitään paikkaa” tai ”paikkaa, jota ei ole olemassa”. Utopia on siis paikka, jota ei ole. Me ruusuristiläiset tiedämme kokemuksesta, että tätä tiettyä paikkaa, tätä Luvattua Maata ei ole olemassa kartalla, mutta sen todellinen sijaintipaikka on ihmisyydämme. Jokaisen keran, kun ihmiset yrittivät etsiä tätä

"Universumi ei ehkä ollut tietoinen meistä, mutta se sijasi vuoteen ja laittoi minttukarkin tyynylle ikään kuin se olisi tiennyt, että me olimme tulossa."

Chris Impey *Cosmologist*

paikkaa kartalta, olivat tulokset tuhoisia. Tänä päivänäkin kaksi kansaa on jatkuvassa sota- ja sortotilassa, koska ne ovat molemmat vakuuttuneita siitä, että todellinen Jerusalem on kartalla sijaitseva kaupunki. Niinpä he siirtelevät sen rajoja jatkuvasti, rajoja, jotka todellisuudessa sijaitsevat mielissämme ja ovat mentaalisia rakennelmia.

Usein kuulemme sanaa utopia käytettävän synonyyminä lapsellisille unelmille ja saavuttamattomille haaveille. Tämä on kuitenkin raskas väärinkäsitys, sillä monia niistä asioista, jotka ihmiskunta nykyisin on saavuttanut, pidettiin utopioina joidenkin aikoina menneisyydessä. Esimerkiksi ensimmäisen ja toisen maailmansodan aikoina Euroo-

passa oli ihmisiä, jotka unelmoivat yhdistyneestä, rauhanomaisesta mantereesta. Rauhasta, joka ei olisi pelkästään aselepo vaan todellista rinnakkaiseloä, joka perustuisi yhteistyöhön, kauppaan ja kulttuuriseen kasvuun. Noiden miesten ja naisten visioima olotila on tänä päivänä realisoitunut monien ihmisten omistautuneen työn ansiosta. Oman Utopiamme, Luvatun Maamme suuntaan vaeltaminen on ehkä jokaisen tällä planeetalla asuvan naisen ja miehen kohtalo? Ken tietää.

Kosmologi Chris Impey painottaa, että *"universumi ei ehkä ollut tietoinen meistä, mutta se sijasi vuoteen ja laittoi minttukarkin tyynylle ikään kuin se olisi tiennyt, että me olimme tulossa"*.

Tähän lauseeseen sisältyy kaikki se kokemus, jonka ”vaeltaja” kerää henkisen tiedon polulla, sellaisella kuin ruusuristiläinen AMORC. On oleellista, että löydämme elämän tarkoituksen, oman olemassa olomme merkityksen tällä planeetalla, oman perheemme tarkoituksen, tekemämme työn tarkoituksen, elämämme olosuhteiden tarkoituksen ja niiden ihmisten tarkoituksen, jotka matkallamme kohtaamme, jopa sen merkityksen miksi luemme tätä artikkelia juuri tässä ja nyt. Jos tarkastelemme jokaista näistä asioista erikseen, niillä ei ehkä ole järkeä, mutta jos näemme ne kokonaisuutena ja yhteen nivellettyinä, niin saatamme havaita, että elämän tapahtumilla on todella syvälinen merkitys. Ne paljastavat meille jotakin perustavaa laatua olevaa, koska ne liittyvät erottamattomasti elämäämme.

Tämän vuoksi on oleellista saada selville tämä merkitys: koko universumi kertoo meille, että asioilla on järkeä, sillä eivät edes elämässämme tapahtuvat kohtaamiset ole sattumaa, kaukana siitä. Lajillemme luonteenomaista kommunikaatiota, tunteiden ja tiedon vaihtoa, täytyy vaalia kaikkina aikoina. Oletko koskaan huomannut, että kun

kohtaamme henkilön, joka ilmenee vahvasti empatiaa ja myötätuntoa, joka elää ystävytydessä ja levittää ympärilleen rakkautta, luonnehdimme häntä tavallisesti ”hyvin inhimilliseksi”? Juuri tästä syystä meitä ihmisolentoja luonnehtii kykymme kommunikoida rakkauden, empatian, myötätunnon ja ystävällisyyden kautta. ”Olla inhimillinen” merkitsee juuri sitä.

Jokainen meistä aavistelee Utopiaa sydämessään, sillä tämä Luvattu Maa sijaitsee ihmisten sydämissä ja sinne johtava matka on sisäinen matka. Tavallaan se on hengellinen perintömme. Kun lähdemme tälle matkalle vaeltamaan sisäistä polkuamme pitkin, tapaamme muita, jotka jakavat saman tien ja alamme tervehtiä heitä, koska ymmärrämme kuinka vaikeata jokaiselle on tehdä kaikkensa voittaakseen ne vaikeudet, jotka ovat edessä ennen kuin saavutamme aikaisemmin mainitsemani vertauksen vuoren huipun, ”Ihannevaltioon”, Platonin sanoja lainatakseni.

Stanfordin yliopiston kirjallisuuden professori Robert Pogue Harrison muistuttaa meitä, että 4. vuosisadalla ennen Kristusta eläneen filosofi Epikuroksen mukaan: ” Ihmiselle ei ole suu- rempaa iloista tapahtumaa ja

alkemistisista tai hermeettisistä teoksista mutta jotka eivät kenties kykene kokemaan jumaluutta sisällään, lähimmäisessään tai yhdellä sanalla sanottuna ”kaikki-kiällä”. Päinvastoin, janoamme kokea sydämissämme koko luomakunnan yhteyden, siteen, joka yhdistää meidät kaikkiin luomakunnan elämänmuotoihin. Tuntee, että Todellisuus ei koostu joukosta pieniä todellisuuksia vaan että se on yksi läsnäolo, joka kyllästää koko kosmoksen ja josta me olemme yksi lukemattomista ilmenemismuodoista, sillä Se on ääretön.

Palataksemme vertaukseksemme; heti aluksi meidän on tiedostettava, että vaeltaminen, varsinkin vuoristovaellus voi olla uuvuttavaa. Tie vie usein ylämäkeen, se vaatii paljon ponnistelua joka vaiheessa. Välillä on muutamia tasaisen maan pätkiä ja meillä on tilaisuus toipua. Joskus on jopa pieniä alamäkiä, jotka saavat meidät luulemaan, että jäljellä oleva osa on helppoa. Sitten kuitenkin ylämäki alkaa jälleen. Kuitenkin tiedämme, että vuoret tulevat palkitsemaan meidät upeilla maisemilla, juovuttavalla harvinaisten kukkien tuoksulla, raikkaalla ja puhtaalla ilmalla ja tulemme näkemään eläimiä ja hyönteisiä, joita ei ole missään muualla. Tulemme kohtaamaan

korkeampaa moraalisen onnen muotoa kuin älykäs, antoisa ja miellyttävä keskustelu sellaisten ystävien kesken, jotka tietävät kuinka kuunnella, inspiroida ja valistaa.” Meille ruusuristolaisille on oleellisen tärkeää keskittyä tähän yksinkertaiseen käsitteeseen sydämemme kuuntelemisesta ja sen kanssa kommunikoinnista, sillä meidän ei koskaan pitäisi sekoittaa omaa mystistä ja vihkimyksellistä polkuamme intellektualismin steriiliin tiehen. Emme halua tulla filosofisen ja mystisen ajattelun tietoviisaiksi, henkilöiksi, jotka pystyvät tekemään sivistyneitä siteerauksia

ihmisiä, monia ihmisiä, sillä vuorilla on mukava kulkea joukolla eikä kenenkään pitäisi olla yksin. Meitä ajaa halu saavuttaa huippu, jossa meille lopultakin paljastuu uskomattoman kaunis maisema. Emme tiedä miltä se näyttää, sillä emme ole nähneet sitä aikaisemmin, mutta olemme varmoja, että se on siellä, tunnemme sen sisimmässämme: se on meidän Utopiamme. Se

elävöittää maailmamme, se on harmonia, jonka tunnemme sydämissämme ja se on halu saavuttaa se toistemme kanssa.

Olemme syntyneet tapaamis-
ta varten, valmistautukaamme
siihen.

1. Mon Premier Voyage (1936) – Jean Cocteau
2. How it ends: From You to the Universe (2010) - Chris Impey
3. Gardens: An Essay on the Human Condition (2008) - Robert Pogue Harrison

Kuva, The Rosicrucian Beacon – March 2017

Healing

Soror Marjaana Will-Vidlund, Frater Matti Saarivuori

RC-Temppele, Tammikuu 2020

Fratres ja sorores, Muinais- paikoiksi ja faaroiden muistoksi.
sessa Egyptissä temppeleit Temppeleitä pidettiin niille omis-
rakennettiin jumalten palvonta- tettujen jumalten tai kuninkaiden

pyhinä paikkoina ja maallisina asumuksina, joissa oli heidän jumalallinen läsnäolonsa. Jokainen temppelehti oli omistettu tietyille jumaluudelle.

Egyptiläiset suorittivat tempeleissä erilaisia rituaaleja. Jumalallinen läsnäolo tempeleissä yhdisti ihmisen ja jumalallisen maailman ja antoi ihmisten olla vuorovaikutuksessa Kosmiseen tietoisuuteen rituaalien kautta. Rituaaleja pidettiin välttämättömänä ylläpitää ”maat’ia”, maailmankaikkeuden jumalallista järjestystä. Faaraot antoivat aikanaan suurimman osan rituaalisista velvollisuuksistaan papeille.

Vaikka osa väestöstä oli suljettu pois suorasta osallistumisesta tempeleiseremonioihin ja vaikka heiltä oli kielletty pääsy temppelin pyhimmillä alueilla, oli temppelehti tärkeä uskonnollinen paikka

kaikille egyptiläisille. He menivät sinne rukoilemaan ja etsimään ohjausta Kosmiselta. Ihmiset menivät tempeleihin myös etsimään healingia, parantumista. Joidenkin tempeleiden pihamailla oli varattu erityisiä paikkoja sairaille, missä nämä saattoivat odottaa näkevänsä jumalten lähettämiä parantavia unia.

Esimerkiksi Abydosin kaupunki oli muinaisessa Egyptissä pyhä kaupunki ja hengellinen keskus. Voidaan sanoa, että se on ollut yli 6000 vuoden ajan pyhiinvaelluspaikka, joka on mahdollistanut ihmisille hiljentymisen meditaatioon ja mietiskelyyn, samoin kuin kehon, mielen ja sielun uudistumiseen ja healingiin, parantumiseen. Abydosissa sijaitsevat Seth I:n ja Ramses II:n tempelehti, jotka molemmat on rakennettu ylösnousemuksen jumalan Osiriksen kunniaksi.

Seth I:n temppelehti rakennettiin nimenomaan parantamiseen ja se on edelleen tunnettu parantavista ominaisuuksistaan.

Korkeita ja herkkiä energioita aistivat voivat tuntea näitä värähtelyjä luonnollisesti vielä tänäkin päivänä. Tiedetään myös, että Seth I:n temppele rakennettiin nimenomaan parantamiseen ja se on edelleen tunnettu parantavista ominaisuuksistaan.

Healing – Terveys

Maailmankaikkeus on värähtelyä. Aine - materia tai antimateria - rakentuu alkeishiukkasista. Me ihmiset aistimme aineen kiinteänä, nestemäisenä, kaasumaisena tai riittävän korkeissa lämpötiloissa plasman muodossa. Tämä on kuitenkin oikeastaan vain subjektiivinen, rajallisten aistiemme tuottama tulkinta ja osittain jopa aistiharhaa. Aineen alkeishiukkaset kattavat vain murto-osan aistimamme aineen tilavuudesta – on kyse sitten vaikka miten tiheästä ainemassasta. Alkeishiukkasten välissä on nykyisen tietämyksemme mukaan tyhjiö.

Aineen alkeishiukkaset, atomit ja niiden protonit, elektronit ja neutronit muodostuvat puolestaan kvarkeista. Itse asiassa kvarkitkaan eivät ole pistemäisiä ainehiukkasia vaan puhdasta värähtelevää energiaa.

Aine ja energia ovat siis saman asian – koko maailman-

kaikkeuden rakentumisen eri ilmenemismuotoja. Fysiikan ehkä tunnetuimman yhtälön mukaan aine voidaan muuttaa energiaksi ja päinvastoin. Kyse on vain siitä, miten aistimme maailmankaikkeuden; minkä osan aistimme materiana tai minkä energiana.

Aine on siis energiaa ja energia värähtelee. Esimerkiksi lämpötilan noustessa värähtelytaajuus kasvaa ja aineen fyysinen olomuoto muuttuu kiinteästä nesteeksi ja kaasuksi sekä edelleen plasmaksi. Jos saisimme silmillemme erikoislasit, joiden kautta näkisimme maailmankaikkeuden sen tosiolevassa muodossa, näkisimme pelkkää värähtelyä. Näin voisimme havaita myös sen tosiasian, että kaikki maailmankaikkeudessa on yhtä ja yhteydessä toisiinsa; näkisimme eri tavoin värähteleviä energian ilmentymiä.

Jos värähtelevät kohdat ovat harmoniassa keskenään, niiden värähtelyt vahvistavat toisiaan. Päinvastaisessa tilanteessa ne heikentävät toisiaan. Kaikki maailmankaikkeuden muodostavat osat, eloton ja elollinen, kivi-, kasvi-, eläin- ja ihmiskunta ovat osasia samassa värähtelevässä energiakentässä – maailmankaikkeudessa. Ihmisyksilöinä

meidän hyvinvointimme perustuu siihen, missä määrin olemme harmoniassa kaikkeuden kanssa.

Ajatuksin, sanoin, teoin

Kun ajatuksemme, sanamme ja tekomme ovat keskenään harmoniassa ja kun kohdistamme ne meitä pahimmin uhkaavan epäjumalan – oman egomme – saattamiseen sille paikalle, mihin se kuuluu, olemme oikealla ruusuristiläisellä tiellä. Valon valitseminen pimeyden sijaan ja toinen toistemme huomioon ottaminen, palveleminen ja tukeminen ovat keinoja valon puolella kulkemiseen.

Nahkaisina olentoina meidän kehomme ovat määrättyjen biologisten lainalaisuuksien vankeja. Tämä on syytä ottaa huomioon elämän valintoja tehdessämme. Ihmisyksilö on valinnut oman elämänpolkunsu ja laatinut sille käsikirjoituksen niistä lähtökohdista, jotka eniten vaativat kehittymistä ja oppimista. Joidenkin kohdalla se on saattanut tarkoittaa syntymistä sellaiseen ruumiiseen, jolla on jokin elinikäinen tai myöhemmin elämässä syntyvä haaste liikkumiskyvyssä, aisteissa tai muussa vastaavassa. Tämä valinta on tehty sen vuoksi, että sielupersona oppisi

kokemaan, mitä kyseisessä tilanteessa eläminen tarkoittaa.

Ihmisyksilön mahdollisimman hyvä terveys on kuitenkin elintärkeä tavoite. Elimistöämme uhkaavat jatkuvasti ulko- tai sisäpuoleltamme kohdistuvat, sairastumista aiheuttavat tekijät. Niitä varten elimistöllämme on luontainen vastustuskyky. Voidaankin todeta, että kaikki sairaudet tapaturmia lukuun ottamatta ovat seurausta tuon vastustuskyvyn heikkenemisestä ja pettämisestä.

Elimistöemme soluissa tapahtuu jatkuvasti esimerkiksi geenimutoksia, jotka saattavat laukaista kehittymisen syöpäsoluiksi. Näitä vastaan soluissamme on korjausjärjestelmiä, jotka eliminoivat edellä mainitun kehityksen. Jos tuo järjestelmä pettää, sairaus puhkeaa.

Elimistöemme vastustuskyvyn tärkein elementti on toimiva yhteys koko maailmankaikkeuden värähtelytilaan. Mitä parempi värähtely/energiayhteys meillä on maailmankaikkeuden värähtelyyn, Kosmiseen, sitä parempi vastustuskyky meillä on kaikkia terveyttämme uhkaavia tekijöitä kohtaan.

Me voimme itse kehittää tuota yhteyttä tai voimme välittää sitä

toisillemme niin kuin hyväksi tarkoitettu on. Psykkiset keskuksemme ja chakramme toimivat tuon värähtelyn vastaanottajina ja välittäjinä. Niiden avaamisen ja avoinna pitämisen tärkein elementti on universaali rakkaus.

Universaalin rakkauden kokeminen lähtee siitä, että tunnemme yhteyttä koko universumin kanssa ja että ajatuksemme, sanamme ja tekemme ovat linjassa keskenään ja työskentelevät valon puolella.

Healing -äänne ja meditaatio

Rakas Frater, Rakas Soror,

Valitse rauhallinen paikka ja aika, jolloin sinua ei häiritä.

Intonoi seitsemän kertaa vokaaliäänne Khei Ra. Tee se haluammallasi sävelkorkeudella.

Ota hyvä asento. Istu selkä suorana tuolillasi. Pidä jalat tukevasti lattialla ja laita kädet polvillesi. Hengitä syvään nenän kautta sisään ja ulos. Keskity sisäiseen maailmaasi.

Avaa nyt tietoisuutesi ja sydämesi korkeille Valon Mestareille ja Rakkauden lähteille. Voit nimeitä heidät hiljaa mielessäsi tai vain sallia heidän läsnäolonsa.

Visualisoi mielesi sisäisin silmin eteesi mitä puhtain, kaunein ja korkeimpia Valon ja Rakkau-

den parantavia värähtelyjä täynnä oleva Healingtemppeleli.

Astu nyt sisään tuohon temppeleliin.

Tunne eheyttävä ja suojaava kullanvalkoinen valo ympärilläsi ja sydämessäsi.

Hengitä koko tämän meditaation ajan parantavaa kullanvalkoista valoa.

Visualisoi ja tunne, että sydämesi on valosta ja rakkaudesta muodostunut kaunis kukka, joka hohtaa rakkauden lämpöä. Sydämestäsi syntyy valoa, viisautta ja rakkauden voimaa koko olemukseesi ja sydämesi säteet valaisevat auringon tavoin sinua ympäröivän tilan ja koko ja maa planeetan.

Jää vielä toviksi lepäämään ja vastaanottamaan puhtainta Rakkautta ja Valoa Healingtemppeleissäsi.

Tauko

Tuo nyt tietoisuutesi lempeästi tähän läsnä olevaan hetkeen, tähän aikaan ja tähän paikkaan.

Voit tuntea syvää kiitollisuutta, rauhaa ja rakkautta sydämessäsi ja olemuksessasi. Kiitä kaikkia Valon ja Rakkauden Mestareita kaikesta siitä avusta, jonka olet saanut tämän meditaation aikana.

Is Peace on Earth Possible?

by Ralph M Lewis, FRC

Rauha maan päällä on haaste, joka on jatkunut kautta vuosisatojen. Yleensä sillä on viitattu tilaan tai olosuhteisiin, joihin koko ihmiskunta ottaa osaa. Mutta mitä rauha on meille? Mikä sen rakenne tai luonne on? Onko rauha aineellinen kokonaisuus vai mielentila? Voimmeko henkilökohtaisesti nähdä tai tuntea tämän rauhaksi nimetyn tilan? Yksinkertaisesti ilmaistuna, miten koemme rauhan?

Onko rauha maan päällä mahdollista?

Ralph M. Lewis, F.R.C.
The Rosicrucian Beacon -- March 2005

Kun pohdimme rauhaa psykologisesta näkökulmasta, havaitsemme sen olevan enemmän kielteinen kuin myönteinen asia. Toisin sanoen ymmärrämme rauhaa paremmin tietäessämme mitä se ei ole. Tunnestressi, ahdistuneisuus ja ärtyneisyys tuntuvat välittömästi rauhan vastatilaan kuuluvilta. Siksi pariin sanaan voi summautua henkilökohtaiseen rauhakokemukseen liittyvä tila, järkähtämätön levollisuus. Täten rauha on sen kieltämistä, mikä järkyttää meitä.

Jos näin on, silloin rauha on jotakin, joka ei voi syntyä itseksensä. Rauha on täysin abstrakti ja omakohtainen; se on ei-toivotun poissaoloa. Siksi rauha on jonkun muun vaikutusta ja tuon jonkun tulee olla aktiivinen. Voimme kokea rauhaa vain meitä häiritsevän toiminnan poistamisen seurauksena ja toiminta on tässä levottomuuden poistamistapahtumassa.

Muinaiset filosofiat

Muinaisessa Kreikassa monet filosofiset koulut kannattivat he-

donismia, onnellisuutta. Heille summum bonum, elämän korkein hyvä, oli mielihyvä. Aristippus (noin 435-356 eaa.), Kyrenen filosofikoulun perustajan ja hedonistikoulun johtajan mukaan mikään itsessään ei ole häpeällistä. Hän opetti, ettei ole olemassa korkeampia tai matalampia nautintoja. Kaikki mielihyvä vaatii henkilökohtaista täyttymystä. Hedonistien mukaan elämän idea oli täyttää jokainen hetki mielihyvällä.

Jotkut mielihyvät ovat kuitenkin katoavaisia. Mahdollisesti tulemme tyydyttyneiksi niistä ja kun näin tapahtuu, ne eivät enää olekaan mielihyviä. Lisäksi jotakin mielihyvää edeltää ärtymys ennen toteutumistaan. Esimerkiksi ihomme syyhyää ennen kuin voimme nauttia raputtamisesta.

Voimme kokea rauhaa vain meitä häiritsevän toiminnan poistamisen seurauksena.

Uskonto oli ensimmäinen, joka ilmaisi rauhan tarpeen tärkeyttä

ja asetti erityisiä sääntöjä tämän tilan saavuttamiseksi. Kuitenkin useimmiten uskonto keskittyy vain yksilöön, ei yhteisöön kokonaisuudessaan. Pohtikaamme lyhyesti joitakin näitä rauhaan liittyneitä käsitteitä ja oppeja.

Viidennellä vuosisadalla eaa. Buddha opetti, että nirvana on inhimillisyyden äärimmäinen saavutus. Sanskritin kielessä sana nirvana tarkoittaa ”sammunut”. Buddha piti ensimmäisen puheen oppilailleen Bodh Gayassa, Intian Bihar-valtiossa. Hän sanoi, että koko tietoinen olemassaolomme on palamista. Elämä on vain palavaa energiaa; elämä kulkee palamisen ja täydellisen muutoksen kautta. Edelleen Buddha sanoi, että jos ihminen sammuttaa tai vähintään kontrolloi palamisen toiveitaan, hän kokee Nirvanan. Hän nousee palavien liekkien yläpuolelle ja elää Nirvanan ikuisessa rauhassa.

Myös antiikin Kreikan ja Rooman stoalaisille henkilökohtainen rauha merkitsi vahingollisten toiveiden ja intohimojen poissaoloa. Stoalaisen filosofian mukaan sielu tulee tyhjentää

toiveista ja intohimoista. He korostivat, että ”tunne on mielen häiriötä”. Seneca (3 eaa.-35 jaa.), roomalainen valtiomies ja stoalainen filosofi sanoi: ”Etsin sitä, mikä on hyväksi ihmiselle, ei hänen vatsalleen. Miksi; naudalla ja valailla on suuremmat vatsat kuin ihmisellä.”

Juutalaisuuden ja kristinuskon mukaan rauhan siunaukset liittyvät kokemiemme vastoinkäymisten kieltämiseen. Niiden sanotaan periaatteessa olevan vapautumista ahdistuneisuudesta ja huolesta ja tulevaisuuden pahoista enteistä. Jälleen kerran rauhalla ei ole omaa myönteistä laatua ja se saa identiteettinsä ei-toivotuista yksityiskohdista.

Kun ihmiskunta alkoi ajatella yhteisöä ja sosiaalisia olosuhteita, rauha sai uuden merkityksen ja erityislaadun. 5:llä vuosisadalla eaa., Taistelevien Läänitysvaltioiden kaudella, Mozi, kiinalainen filosofi, antoi myönteisen sisällön rauhalle. Hänen mukaansa kaikki ihmiskunnan piirissä vallitsevat selkkaukset johtuivat keskinäisen rakkauten puutteesta. Tarvittiin rakkautta universaalisenä keskinäisenä hyveenä. Tässä mie-

lessä rakkauten selitettiin olevan rauhan keskei-

Se mitä tarvitaan on rakkaus universaalisenä ihmisten keskinäisenä hyveenä.

nen elementti. Kuitenkin tämän idealismin heikkous vaikuttaa selvältä. Ensiksi rakkaus on vain yksi inhimillisistä tunteista. Edelleen kaikki ihmiset eivät kykene rakastamaan samaa kohdetta tai samalla kiihkeydellä. Platon Valtio-dialogissaan asettaa inhimillisen käyttäytymisen koodin yhteisön jäsenille. Se haastaa inhimillisiä vaistoja ja hyvin vakiintuneita tapoja, mutta siitä puuttuu järkähtämätön levollisuus, joka on välttämätöntä rauhalliselle yhteisölle.

Henkinen yhteisö

Pyhä Augustinus (354-430 jaa.) julisti teoksessaan Jumalan valtio ”ennalta määritellyn uskollisuuden henkistä yhteisöä”. Toisin sanoen, he jotka uskoivat kristilliseen oppiin, voivat sen jälkeen elää teokraattisessa yhteisössä, joka oli jumalallisesti organisoitu ja hallittu. Tämä oli myönteistä, kuitenkin siihen liittyi moraalinen koodi, sillä tämä ei kuitenkaan voi tarjota universaalia rauhaa maan päälle, yksinkertaisesti siksi, etteivät kaikki

ihmiset halunneet älyllisesti uskoa yhden moraalisen tulkinnan mukaan. On tarpeetonta esittää muita esimerkkejä utopiasta. Sir Thomas Moren utopiat 1500-luvulta ja Karl Marxin 1800-luvulta ovat tyypillisiä. Heidän oppinsa rauha maan päällä epäonnistuivat maailmanlaajuisen hyväksynnän puutteeseen.

Rauha maan päällä on siksi jotakin, jota ei voi hakea. Rauha on abstrakti asia. Se on olemassa vain silloin, kun sen vastakohtat on syrjäytetty. Mitkä ovat universaalien rauhan perusteet? Ne nousevat sekä meidän että kosmisen suhteemme väärinymmärryksestä. Ihminen ei ole valittu olento. Hän ei ole lähempänä hyvyyttä kuin muukaan itsetietoinen olento, joka voi olla olemassa muualla suuremmassa universumissa. Kukaan ihminen ei ole jumalallisemmin siunattu kuin kukaan toinen. Kosmisen valaistumisen liekki palaa jokaisessa ihmisrinnassa. Joillakin se on liittynyt henkilökohtaiseen valaistumiseen. Toisissa se ei koskaan läpäise mielen varjo-

Platon

ja. Lisäksi joidenkin ihmisten vaatimukset oman rotunsa tai uskonnollisten periaatteiden ylemmyydestä ovat rauhan varmoja esteitä.

Kosmos, luonto ei ole hyvä eikä paha, kuten ihmiset ajattelevat siitä. Jos se olisi hyvä, silloin se voisi erottua ja olla erillään niin sanotusta pahasta. Silloin se edellyttäisi että Absoluutti, Kosmos, olisi jakautunut itseään vastaan. Nämä sanonnat, hyvä ja paha ovat vain käsitteitä, jotka nousevat inhimillisistä arvoista. Minkä ihminen kokee stressinä luonnossa ei ole jotakin, joka olisi säädetty häntä kohtaan. Pikemminkin se on välttämätöntä evoluutiotoimintaa ja luonnon kehitystapahtumia. Esimerkiksi kuolema ei ole ongelma; se on muutos elävän organismin ilmiössä.

Kehollisten ha-
lujen ja intohimo-
jen tyydyttäminen
ei riitä minuudel-
le, itselle, sillä se
ei myönnä mitään
asemaa itselleen.
Saavuttaakseen tun-
temuksen asemastaan,
itse turvautuu aggression
perusjuuriin, omaisuuteen,

Thomas More

valtaan ja maineeseen. Kasaa-
mallaan esineiden, asioiden ja
omistuksien määrällä se saa-
vuttaa kunniaa. Vastustaessaan
ja ehkäistessään ego survaisee
muita, itse käyttää voimaa. Valta
painostaa minuuden tunnusta-
mista.

Näillä pyrkimyksillä ihminen on
hitaasti muuttanut ympäristöään.
Kuitenkin nämä perusvaistot ja
itsen aggressiot ovat armottomia.
Niiden perusmotivaatio on hen-
kilön, egon, itsen hallitsevuus.
Vähitellen on herännyt toinen
impulssi ihmisyudessa, hienova-
raisempi kuin mainitut aggressiot
ja pyrkimykset.

Tämä on mieltymyksen
tunne, sidos muiden it-
seihin, minuuteen. Se
oli tunteittemme sym-
paattinen laajennus
muihin. Tapahtui
mentaalista omien
tunteittemme vertai-
lua samanlaisissa
olosuhteissa.

Tämä oli oman-
tunnon aamunkoitto.
Käytännössä oma-
tunto on syyllisyyden
tunne. Pidämme tiet-
tyjä tekoja ja ajatuksia
harmillisina itsellemme ja
siksi meillä on syyllisyydentunne

jos aiheutamme niitä. Syyllisyydentunne alentaa itsen asemaa, se heikentää sen persoonallisen arvonannon tunnetta. Siksi omatunto alkoi hitaasti vaikuttaa rajoittavasti aggressioihimme ja pyrkimyksiimme, vaikka valitettavasti tällä moraalisella tunteella on useimpien ihmisten kohdalla edelleen vähemmän tehoa kuin itsen primitiivisillä haluilla.

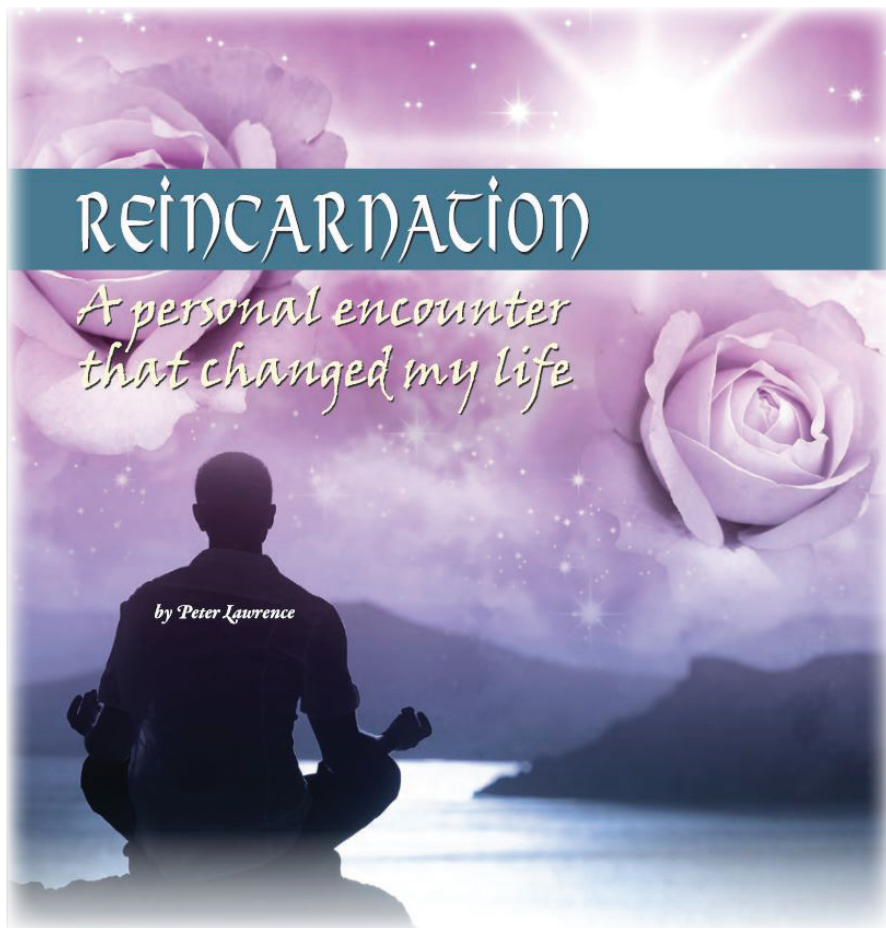
Rauha maan päällä pohtii itsen kahden aspektin välistä perusris-tiriitaa. Toisaalla on egon persoonakohtainen velvoitus. Toisaalla

on oikeudenmukaisuuden tunne, joka koskee toisten hyvinvointia. Ei voi olla rauhaa maan päällä, jossa yksilön omaisuudella, vallalla ja maineella olisi rajoittamattomat oikeudet. Rauha alkaa karsimistoimilla eikä pelkästään runollisen idealismin hankinnalla ja selityksillä.

Ei voi olla rauhaa maan päällä, jos yksilön omaisuudella, vallalla ja maineella on rajoittamattomat oikeudet.

Ihmisinä meillä on kaksi Kosmiseen rakkauteen liittyvää velvollisuutta. Ensiksi, meidän on rakastettava itseämme niin, että voimme rakastaa muita. Toinen on suvaitsevaisuuden kehittäminen. Sillä ellemme kykenisikään rakastamaan jokaista, on pakollista olla vihaamatta ketään. Christian Bernad, F.R.C.

Reinkarnaatio – henkilökohtainen kokemus

Peter Lawrence

Rosicrucian Beacon September 2017

Ajatus reinkarnaatiosta on tuhansia vuosia vanha ja eri kulttuureissa siitä on erilaisia teorioita. Yksinkertaisesti määriteltynä reinkarnaatio on filosofi-

nen idea siitä, että kuollessamme osa meidän aiemmasta elävästä olennotta aloittaa uuden elämän eli inkarnoituu uudessa kehossa. Nykyisessä inkarnaatiossamme

olemme suurimmalta osalta kykenemättömiä muistamaan aiempien elämiemme yksityiskohtia. Tämän vuoksi useimmille ihmisille reinkarnaatio on pikeminkin teoriaa ja uskomusta. Toisaalta on kuitenkin olemassa asioita, joiden avulla voimme koettaa muistaa edellisten elämien tapahtumia. Tämänkaltaiset muistot auttavat meitä ymmärtämään nykyisen elämämme luonteenlaatua ja olosuhteita ja auttaa meitä tajuamaan nykyisen inkarnaatiomme haasteita ja olosuhteita.

Omassa tilanteessani tapahtuma alkaa intensiivisellä, kaihoisalla visualisaatiolla, jota seuraa harras rukous ja loppuu syvään meditointiin, jossa tarkoitukseni on yhdistyä aiempien elämien energiamuotoihin, jotta voisin havaita kuvien, äänien, makujen ja tunteiden siivilöityvän omaan ulkoiseen, jokapäiväiseen tietoisuuteeni. Kaikella nöyryydellä haluaisin jakaa kanssasi sen kokemuksen, jonka tein palauttamalla mieleen aiemman elämän, sillä mikä siinä oli erikoista, että se oli ensimmäinen kerta kun se onnistui. Seuraamalla säännöl-

lisesti useita viikkoja tekemääni intensiivisen visualisaation sarjaa ja lausuen rukoukset monissa tilanteissa, joissa pyysin jonkin menneiden elämien tapahtuman tarkkaa palautumista, pyrin pääsemään suuresti kaihoten kokemaan jonkin asian menneestä elämästä.

Kun pyrin saavuttamaan täysin meditatiivisen tilan, jouduin sivuraiteelle ajatuksella, että useimmat ihmiset ovat varmaan kuolleet puutteenalaisina pienviljelijöinä kuin hyvin toimeentulevina ihmisinä ja muutoksiin kuuluu, että monet, jos inkarnaatioon on uskominen, ovat viettäneet useimmat elämänsä hyvin vaatimattomissa olosuhteissa. Sitten aloin hitaasti tunnistaa oman menneisyyteni elämän ja ajan tavallisena talonpoikana. Yhtäkkiä ja varoittamatta, unelmointini otti täysin eri suunnan, jolloin tunsin olevani sekä läsnä istumassa tuolilla ja jossakin muualla; olin lepäämässä heinävuoteella. Annoin tilanteen avautua ja pian minut valtasi seuraava näky: Oli lämmin myöhäiskesän päivä ja tuntemani läheiset ihmiset olivat pelloilla työssä. Lepäsin savi-

tiilimökissä, jonka seiniä peitti musta karsta, mikä teki paikan hämäräksi huolimatta auringonpaisteesta.

Kärpäset surisivat mustan padan lähettyvillä ja sen alta oli tuli sammumassa. Muistan kuulleen rakkaitteni sanoneen, että tilanteeni on ihan hyvä ja että heidän on oltava töissä niityillä. Heidän silmänsä paljastivat kuitenkin heidän surunsa, sillä he tiesivät lähtöni olevan lähellä. Tuoreiden olkien raikas tuoksu toi mieleeni huolettoman lapsuuteni onnellisia muistoja ja yhtäkkiä kaikki oli hiljaista ja tunsin olevani rauhassa. Kuukausia kehoani vaivannut tuska oli poissa ja lepäsin liikkumattomana hiljaisuudessa ja tunsin käsittämättömien asioiden läsnäolon. Silloin tiesin täysin ja ehdottomasti, että olin kuolemassa juuri sillä hetkellä. Tunsin syvää rauhaa ja koin vapautuneeni jostakin rajallisesta aivan kuin lintu jättäessään häkin. Voin nähdä rakastamieni ihmisten olevan työssä niityllä, joka ei ollut kovinkaan kaukana mökistä. Näin myös laihtuneen riekaleitten peittämän ruumiini ja tiesin heidän löytävän minut

kuolleena, kun he saapuvat raskaasta työstään. En tuntenut mitään syvällisiä tunteita, vain varmuuden, että aikani oli lopussa ja että illan mittaan kuolemani hyväksytään ilman että kukaan olisi itkenyt sitä.

Ja seuraavaksi leijuin yli niityjen, joilla olin tehnyt työtä koko elämäni, kohti valoa joka tuli yhä kirkkaammaksi ja lopulta vain valo oli olemassa. Tämä voimakas energia täytti minut kuvaamattoman rauhan tunteella ja päämäärätietoisuudella, johon sekoittui surua niiden puolesta, jotka olin jättämässä taakseni. Heti ja erottuani tuosta elämästä, aloin muistaa tämänhetkistä elämäni ja välittömästi olin täysin hereillä ja tietoinen juuri kokemastani. Lyhyt, ehkä muutama sekunnin kestänyt kokemus muutti minut syvällisesti. Kuitenkin menneen elämän lyhyen ajan vahva voima käänsi olettamukseni reinkarnaation luulemisesta varmuuteen koettuani hetken ajan mennyttä elämäni.

Siitä päivästä lähtien minulla on ollut monia muita kokemuksia menneistä elämästä, vaikka en ole kyennytkään liittämään

niihin aikaa enkä paikkaa. Alkuperäisen läpimurtokokemukseni uskon olevan erityislahja, joka on tuonut mukanaan kaiken tapahtuvan kärsivällisen hyväksymisen. Olen menettänyt kiireen "edetä" henkisessä kehityksessäni, sillä tiedän että se tapahtuu omalla ajallaan, omissa tahdis-

saan eikä ole kiirettä käsitellä sitä ja kääntyä omaan sisäiseen viisauteen. Tiedän, että sisäistä henkistä kypsymistä tapahtuu myös omien ponnistelujani kautta. Toivon sinulle samankaltaista kokemusta ja toivon että koet saavasi uuden merkityksen sanalle "reinkarnaatio".

© Supreme Grand Lodge of AMORC
© ORDO ROSAE CRUCIS

The Rosicrucian Beacon - September 2017

Tule mukaan AMORCin keäpäiville 8.-9. elokuuta 2020 Seinäjoelle.
Lähemmät tiedot saat jäsensivuiltamme, sekä myös toimistolta.

Ruusuristin Veljeskunnan Jäsenlehti